

ÚJÉVI KÖSZÖNTŐ

*Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre...
Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata!*

(Zsolt 90:1,17)

Ezekben a szavakban Mózesnek, Isten emberének a személyes és közösségi tapasztalata tükröződik. Népével együtt megtapasztalta Isten vezetését, gondoskodását, megbocsátó szeretetét, és ha kellett: igazságos fegyelmezését is. Az Egyiptomból való szabadulás és a pusztai vándorlás bőséges tapasztalatokkal szolgált. Mindezeket figyelembe véve mondta: „*te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre*”.

A **visszatekintés**, vagy az „*áldások számba vétele*”, ahogy egy énekünk is megfogalmazza, segít nekünk Isten jóságát észrevenni, szívünkbe vésni. A zsoltáríróval mi is elmondhatjuk, hogy Isten hajlékunk volt. Elődeink elmondásából, történeti ismereteinkből tudjuk, hogy ez „*nemzedékről, nemzedékre*” is igaz. Isten népe sok fizikai és lelki megpróbáltatáson ment keresztül a korábbi nemzedékekben.

Nemsokára arra emlékezhetünk, hogy másfél évszázaddal ezelőtt kezdődött el a baptista misszió ezen a vidéken. Elődeinknek sok kezdeti nehézséget kellett kiállniuk: elítéleteket, üldözéseket, szélre szorításokat. Aztán jött a két háború vihara, amelyek megtépázták közösségünket, de amikből – mintegy a porból, szorgos munkával és imádkozással – felemelkedtek testvéreink. A két háború közötti üldözések, melyeket a hivatalos egyházak irigysége táplált, megtépázta, de össze nem törte közösségünket.

Aztán jött a kommunizmus, dialektikus materializmusával, ami nyílt háborút intézett az istenhittel szemben. De ebben az időben is velünk volt Isten és győztesen, ellenségeink bosszankodására megerősödve kerültünk ki a félévszázados elnyomás alól. Miért? Mert az Úr volt hajlékunk nemzedékről nemzedékre...

Ő volt, ő is marad! Bátorodjon szívünk, olyan Istenünk van, aki nemcsak, hogy nem hagyja el népét, hanem hajlékká és otthonná válik számunkra mindaddig, amíg az örökkévaló hajlékokba be nem fogad bennünket.

A **múltra visszatekintve**, és Urunk ígéreteire alapozva tekinthetünk előre: ő hajlékunk lesz ezután is. A bénító, erkölcsi materializmus kísértései között is meg fog tartani. Ezért az új év küszöbén kérjük Urunkat: „*legyen velünk jóindulatod!*”

Nem ismerjük a jövőt, de ismerjük azt, aki ura a jövőnek. Politikai és szociális területen nem számíthatunk sok jóra – jóllehet imádkozunk az országért és munkálkodunk a „*város jólété*n” – de rendíthetetlenül bízunk abba, aki azt mondta: „*minden javukra szolgál azoknak, akik Isten szeretik*”. De akik Istent szeretik... azok megtartják az Ő parancsolatait, és szeretik azokat az embereket, akiket látnak – testvéri és felebaráti szeretettel.

Szeressük az Urat, bízunk ígéretében, és kövessük Jézus Krisztust, mert az Úr a mi „*hajlékunk nemzedékről nemzedékre*”!

Baptista történelmi évfordulók 2013-ban

Összeállította: KISS LEHEL

490 éve: 1523-ban Konrad Grebel (1498-1526), Felix Mantz (1498-1527) és Georg Blaurock (?-1529) Svájcban anabaptista gyülekezetet szervezett

140 éve: 1873-ban költözött Pestre Meyer Henrik (1842-1919)

130 éve: 1883. április 22-én merítkezett be Udvarnoki András (1865-1945) Pesten, Meyer Henrik által

120 éve: 1893. május 3-4 között tartották Nagyszalontán az országos konferenciát, amelynek során a misszióterületeket három részre osztották fel (Meyer Henrik a közép-magyarországi, Kornya Mihály a Bihar-vidéki, Tóth Mihály pedig a Nagyszalonta-környéki lelki munka felelőse lett)

1893-ban merítette alá Kornya Mihály az első margittai fehérruhásokat

1893-ban tartotta meg Kornya Mihály az első szabadtéri bemerítést Érszöllősen nagy nyilvánosság előtt

1893-ban merítette alá Kornya Mihály az első székelyhídi fehérruhásokat (tizenegy személyt)

1893-ban Orosz István énekkart alapított Kolozsváron

1893-ban jelent meg a Kis Zsoltár, amely kétszáz, jórészt Lisztes Mihály által fordított éneket tartalmazott

1893-ban Udvarnoki András és Balogh Lajos hazajött a hamburgi Szemináriumából

110 éve: 1903-ban épült fel Nagyszalontán a ma is álló imaház

1903. szeptember 5-én és 30-án merítette alá Kornya Mihály az ippi gyülekezet alapító tagjainak két csoportját

1903-ban gyülekezet alakult Nagyalmáson

1903-ban Szőke Sándor, Bihar-megyei úttörő munkálkodása révén Szilágysomlyón misszióállomás alakult

1903-ban merítette alá Kornya Mihály Kiss Ferencet, akinek házában gyülekezet alakult Szilágyballán

1903. június 28-tól kezdve Kiss János, a kolozsvári gyülekezet lelkes igehirdetője Brassóban töltött katonai szolgálata idején magyar nyelvű baptista istentiszteleteket tartott, aminek következtében hamarosan gyülekezet alakult a Cenk alatti városban

1903. szeptember 5-én merítkezett be Szabó László (1881-1966) a szilágynagyfalui gyülekezet alapító tagjai között

100 éve: 1913 januárjában Tóth József és Bán Gábor a Marosszék keleti tájain, a Sóvidéken kezdett munkálkodni

1913. július 13-án hunyt el Domján Imre (sz. 1842), nagyszalontai úttörő missziómunkás

1913 október 8-án tartották meg Kémeren a Bihar-Szilágyi Szövetség második szervező konferenciáját, amikor a szabad baptisták nagykiterjedésű missziómezejét hét körzetre osztották fel

1913-ban fejlődött a több mint 100 tagú szilágynagyfalusi gyülekezet a Szilágyság misszióközpontjává

1913-ban alakult meg a Bihar-Szilágyi Szabad Baptista Szövetséghez tartozó érszöllősi körzet Szűz József körzeti prédikátorsága alatt. Az érszöllősi körzethez tartozott az összes érmelléki misszióállomás a tasnádi járásból.

90 éve: 1923-ban Stokholmban tartották a Baptista Világszöv. kongresszusát, amin erdélyi magyar képviselők is részt vettek

1923-ban épült fel az imaház Ippon, Szilágybagoson és Hadadon

1923-ban a nagyváradi székhelyű Szövetség megvásárolta a Mercur nyomdát

1923-ban jelent meg az első erdélyi magyar baptista missziós röplap, az Ébresztő!

1923-ban Körösi Béla irányítása alatt 32 ifjúsági egységgel és 10 leánykörrel megalakult az Ifjúsági Szövetség (a vasárnapi iskolák ifjúsági csoportjai, valamint az énekkarok és zenekarok is az Ifjúsági Szövetségbe tartoztak)

1923-ban jelent meg a Szeretet mellékleteként az Ifjúsági Szövetség lapja, az Ifjúsági élet. Az Ifjúsági Szövetség lapja

1926-ban Fáklya, 1927-től pedig a Világosság név alatt jelent meg.

1923. április 17-én hunyt el Vass Sándor hitközségi elnök

1923-ban, Vass Sándor halála után, az Arad megye északi részén levő gyülekezetek – elszakadva a nagyszalontai körzettől – megalakították a feketegyarmati körzet Vass János nagyszalontai prédikátorral. Idetartoztak a következő gyülekezetek: Feketegyarmat, Tamásda, Árpád, Mezőbaj, Bálzerind, Erdőhegy és Ágya. A körzet megalakulásakor a feketegyarmati gyülekezetből vették avatták Tokai Mihályt és Papp Józsefet, Tüsér Lajost és Mészár Mihályt pedig diakónussá.

1923-ban hívta meg a nagyszalontai körzet Kiss Ferencet (1869-1938) lelkipásztornak, akinek szolgálata idején a gyülekezet elérte az eddigi legmagasabb taglétszámot

80 éve: 1933. november 8-10 között tartották meg Körösbökenyben (Buteni) az országos kongresszust 16 román, 10 magyar és 7 orosz hitközség képviselőjével. A magyar hitközségek – megragadva a legkedvezőbb alkalmat az egyesülésre – Dr. Simonka György ügyvéd vezetésével megalakították a Romániai Magyar Baptista Szövetséget. Ügyvezető elnök Dr. Simonka György, első alelnök Szabó László, második alelnök Ilonka Mihály, főtitkár pedig Molnár Károly lett.

1933-tól lehetőség nyílt magyar diákok számára is a Bukaresti Baptista Szemináriumba jelentkezni. A fiúk legelső csoportjában tanult 1933-37 között: Balaton Zoltán, Bokor Barnabás, Dénes Ferenc, Fejér András, Ilonka István, Kelemen Sámuel, Nagy Pál és Veress Efraim. A Leány Szeminárium diákja volt ebben az időszakban: Fehér Juliska,

Megfáradás nélkül

A nőszövetség elnökének újévi köszöntője

Ősszel új szolgálati helyre költöztünk. Miközben ki- és bepakolgattam a holmikat a költözés heteiben, végiggondoltam az elmúlt tíz év áldásait. Bárcsak azokat is eltehetném s magammal vihetném az új helyre – amit lehet, emlékként a szívemben –, de az emberek, a helyek maradnak. Több reggelen is meglepett egy „békés szomorúság” emiatt. Néha úgy éreztem, el is fáradtunk ahhoz, hogy újat kezdjünk. Mindent előlről – nem csak a lelki munkát, de még a fészekrakást is bizonyos értelemben.

Egyik reggel ebben a különös csendben meglátogatott a Kegyelem. Az Eszter magazint forgattam, újra és újra elolvastam. Mintha azt is magammal akarnám vinni az írókkal s olvasókkal együtt...

Egyik oldalon ez állt: „*erejük megújul, futnak, és nem fáradnak el*”. Mi a titka a megfáradás nélküli életvitelnek? Az igevers ezt mondja: „*akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el*” (Ézs 40,31).

Bízni az Úrban azt jelenti, hogy a Vele való kapcsolat jelenti nekem a legnagyobb erőforrást, amikor elfáradok. Sem a közösség, sem a szerelem, sem a gyermekeim, sem a munka, tanulás vagy sikerek, sem a kikapcsolódás, sem a megszerzés öröme, sem pótszerek, sem semmilyen áldás, még a kiérdemelt pihenés sem helyettesítheti Istent, amikor megújító erőre van szükségem. Ő elég nekem, s mert Benne bízok, erőm minden reggel megújulhat!

Bízni az Úrban azt jelenti, hogy kitartok. Szeretek futni. Bárcsak rendszeresebben tehetném. Mikor újra kezdem egy-egy kihagyott időszak után, nagyon hamar elfáradok. De ha kitartó vagyok, még ha egyedül is teszem, akár havazik és hideg van, én csak futok és futok, újabb energiához jutva így. Ha van rendszeres közösségem az Úrral, ha a lelki küldetésben is folyamatosan felveszem a terhet (nem csak időnként, kiszámíthatatlanul) a munkahely, a fakanál, a leckeellenőrzés mellett, erősebbé válok. Kitartok, mert Benne bízom, s ezért futok és nem fáradok meg!

Bízni az Úrban azt jelenti, hogy győzők! Látom a célt, amit Krisztus helyezett elé. Tudom, hogy szeretni megéri viszonzás nélkül is, mert ez az egy megmarad. Ha gyermeket nevelek, nem csupán a jelent látom benne, hanem azt, akivé formálhatja az Isten a jövőben. Ha szolgállok, nem csak a könnyel áztatott vetőmagot nézem, hanem főlemelem a fejem s örömmel várom az aratás idejét. Amikor bűneim bánom, tudom, hogy üdvösség vár rám. Győzők, mert bízom benne, s ezért szárnyalok! Magas a mérce. De olyan jó, hogy vannak bibliai és mai példaképek is, akiknek követhetjük kitartó életfutásukat.

Közben már az új helyen lakunk. A „dobozokból” előkerült újra a szeretet, öröm, béke s az ajándékok is, egy újabb lehetőséggel a megfáradás nélküli szolgálatra.

Kedves lányok és asszonyok: Kívánok erőt, kitartást és győzelmet az új évhez! Ezért: **Bízd Újra Életed Krisztusra!**

BUDAI EVÓDIA

Fülöp Sarolta, Ilonka Rózsika, Józsa Irma, László Ilonka, Molnár Annuska, Ördög Matild és Varga Eszter. 1933 tavaszán Molnár Károly Temesváron megalakított egy 30 tagú Irodalmi Társaságot, aminek munkája révén megjelent Az Üdv Üzenete

1933 szept. 3-án nyitották meg a szilágypercesi imaházat. Ekkor 82 fehérruhást merítettek alá a Kraszna folyóban. 1933-ban választották meg Dr. Somogyi Imrét (sz. 1894.) a Magyarországi Baptista Szövetség elnökének – 1951-ben bekövetkezett haláláig szolgált ebben a tisztségben.

75 éve: 1938. június 11-én bocsátották ki a hírhedt 24208 számú miniszteri rendeletet, amely 28 terjedelmes szakaszával fordult a baptisták ellen. December 14-én Romániában bezáratták a baptista imaházakat (mintegy 1500 imaházat)

1938-ban Dénes Ferenc (1912-1995) lelkipásztorrá avatásakor megalakították a medgyesi körzetet

1938-ban a nagyváradai gyülekezet Dr. Bíró Lászlót választotta meg prédikátorául ifj. Bordás István helyett

1938 augusztus 8-án hunyt el Kiss Ferenc (sz. 1869) nagyszalontai majd aradi lelkipásztor

1938. november 12-én avatták lelkipásztorrá Veress Efraimot (1908-1966)

125 éves jubileum Biharon

„Aki hálával áldozik, az dicsőít engem, és aki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását.”

Napsütéses, gyönyörű vasárnapkal áldott meg minket az Úr november 4-én. Sokfelől hazajöttek a Bihar-ról elszármazottak. A felújított imaházunk hamar megtelt vendégekkel. Meghívott lelkipásztorok Zeffer Béla, Elekes József és Szűcs Sándor testvérek voltak, akik az elmúlt húsz évben szolgáltak köztünk és pásztoroltak minket.

Dél előtt tíz órakor imaórával kezdtünk, majd Zeffer Béla tv. igehirdetése következett az 5Móz 8:2 és a JerSir 3:20-26 alapján. Az igehirdetés után két alkalmi költemény hangzott el: Buda Juliánna (Emlékezés) és özv. Zeffer Antalné Ida testvérnő részéről (Hálaoltár).

Lelkipásztorunk Albert I. Zsolt tv. felolvasta gyülekezetünk történetének krónikáját, amit Kiss Lehel levéltáros állított össze nagy hozzáértéssel. Egy énekkari szám után Elekes József testvér bizonyágátétele következett a Zsolt 37:37-40-ig terjedő igeszakaszából. A záró szolgálatban Szűcs Sándor lp. az ApCsel 6:1,7 igeversék alapján kérdezte, hogy a gyülekezet múzeum lesz-e vagy mozgalom? Azért imádkozunk, hogy hűségesen betöltsük az Úr Jézustól kapott küldetésünket.

Délben közös ebédet vettünk részt a hegyközkovácsi kultúrotthonban. Öröm volt látni a körülbelül 200 személyre terített termet zsúfolásig megtelve vendégsereggel, mindenki jó étvágyal fogyasztotta a testvérnőink által elkészített finom töltött káposztát.

A délutáni istentisztelet három órakor kezdődött, lelkipásztorunk köszöntötte az ünneplő gyülekezetet.

A hálaadó ünnepély keretén belül bemerítés is történt, két fehérruhás mondott igent Jézus hívására: Szatmári Erzsébet és Balogh Benjámin. Igét hirdetett Elekes József testvér a Nagyvárad-Betlehem gyülekezet lelkipásztora. „Aki hálával áldozik, az dicsőít engem, és aki az útra vigyáz, annak mutatom meg Istennek szabadítását.” – Az 50. Zsoltár 23. verse alapján szólt az igazi hálaadásról és Isten szabadításáról. „Soli Deo Gloria” – Mindenért Istené legyen a dicsőség!

SZÁSZ GYULA

„Egyre inkább hasonlítani az Úr Jézushoz”

Lelkipásztor-beiktató és hálaadó ünnepély Szilágyballán

„Ímé mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak.” Ezt tapasztaltuk meg Szilágyballán november 11-én. Örömnep volt ez a nap, mérföldkő a gyülekezet életében, ugyanis ezen a napon került sor ifj. Veress Ernő lelkipásztor beiktatására. Örömmel fokozta, hogy az imaházunk zsúfolásig megtelt, vendégek érkeztek a körzetből, a környékbeli gyülekezetekből és távolabbról, hogy együtt örüljenek velünk.

Lelkesen énekelte az egybegyűlt testvériség a kezdő éneket: „Jöj-
jetek vígan zengjük el, Isten
szeret”, majd imára buzdított Király
Tibi a helyi gyülekezetből, ifj. Domo-
kos Ernő Goroszlórról és Vadas Jenő
Panitból. A továbbiakban Budai Lajos
lp. a zilahi missziókerület elnöke
köszöntötte az egybegyűlteket, majd
felolvasta a 2Tim 2:1-10 igeszakaszt,
amely alapján id. Veress Ernő testvér
hirdette az ígét. Arra a kérdésre adott
választ, hogy mit jelent a kegyelemben
erősnek lenni: „egyre inkább hason-
lítani az Úr Jézushoz”. A következő
gondolatokat emelte ki testvérünk:

a) Minden embernek szüksége van a kegyelemre, a pásztornak is.

b) A kegyelemben erős pásztor nem keménykezű, keménynyakú, keményszívű, de nem is pipogya, lágy,

c) Az Úrban erős pásztor nem karrierista, hanem elhívása van,

d) Együtt kell a kegyelemben meg-
erősödni,

e) A pásztornak Szentlélektől való világossággal, Isten szerinti, mennyei látással kell rendelkeznie,

f) A Krisztusért vállalt szenvedésnek meglesz a jutalma.

Az igehirdetés után ifj. Veress Ernő lelkipásztor mondta el önéletrajzát, kiemelve élete legfontosabb eseményét, a megtérését. Ezután testvérünkért a beiktató bizottság tagjai imádkoztak: id. Domokos Ernő, id. Veress Ernő, Király Tibor, Szűcs Sándor és Budai Lajos.

Az áldáskérés után köszöntések, buzdítások és jókívánságok sora következett. Testvérünket köszöntötték a körzet gyülekezeteinek elöljárói: Király Béla, Bartha Károly és Nagy András, a gyermekek és a fiatalok csoportja a helyi gyülekezetből.

Vida József tv. a székelykeresztúri gyülekezet nevében köszöntötte a lelkipásztort. Elmondása alapján az ő örömükbe egy kis szomorúság is vegyül, mert pásztor nélkül maradt a gyülekezet. Testvérünk kifejezte háláját az együtt töltött szép éveket és

áldást kívánt a lelkipásztor életére, családjára az új szolgálati területen.

Budai Lajosné Evódia Jézus szavaival buzdította a pásztort és feleségét: „*Aki engem szolgál, megbecsüli azt az Atya*”. A helyi református egyház képviselőjében Boros Árpád lelkipásztor mondott köszöntő beszédet. Király Tibor testvér, gyülekezetünk nyugalmazott lelkipásztora

igeszakasz alapján: prezbiter, pásztor, püspök; presbiter, akit lelki érettség, erkölcsi tisztaság kell jellemezzen; pásztor, aki nemcsak a bárányok megszületésénél van jelen, hanem táplálja, védi a nyáját; püspök, aki irányt mutat, elől jár, friss üzenetet közvetít.

A déli szünet bár rövid volt, mégis áldást rejtegetett, hiszen a ballai testvérek gyakorolhatták a vendégszeretetet.

A délutáni istentisztelet a hálaadás ünnepe volt. Budai Lajos testvér szölt az ünneplő gyülekezethez a Zsolt 50:14-15 alapján. Az énekkar szolgálata, a fúvósok, a gyermekek énekei, a versek, a biznyságtételek mind arról tanúskodtak, hogy Isten jó hozzánk, és egyedül Őt illeti a hódolat.

Végezetül ifj. Veress Ernő testvér hirdette az ígét a 2Kir 3:5-24 igeszakasz alapján. Jó volt hallani, hogy Isten ismeri szükségünket, életünk nyomorúságos időszakait, problémáit is és nála mindenre kész a megoldás – a mi felelősségünk, hogy engedelmeskedjünk neki.

Az Úr áldása legyen a pásztor életén, családján, szolgálatán és a gyülekezeteken, melyeket rábízott az Úr!

KIRÁLY TIBINÉ ANI, Szilágyballa

köszönetet mondott Budai Lajos testvérnek ügyintézői szolgálatáért (Ruth 2:12), majd köszöntötte az új pásztort a Titusz 1:5a és Ésaías 41:10 igeversekkel.

Szűcs Sándor lelkipásztor záró szolgálatában három szóval írta körül a lelkipásztor feladatkörét az 1Pét 5:1-4

Örvénd – Szeptember 30-án kettős ünnepre gyűltünk össze az örvéndi gyülekezetbe: hálaadó és bemerítési ünnepre. A körzetből is jöttek testvéreink – Fugyi, Pósalaka, Mezőtelki, Pusztajlak, és még Nagyvárad is képviselve volt –, hogy együtt adjunk hálát drága Édesatyánk minden jóságáért – különösen a megváltásért. Vendégeink biznyságtételekkel és egy énekegyüttes szolgálatával gazdagította ünnepszünköt. Az ígét Bodor Sándor ny. lp. hirdette a Mt 3:13-17 alapján. „Engedj most” – Jézus példamutatásáról szolt az íge, valamint arról, hogy miként kell nekünk is követni az Úr Jézust, átengedve a Szentléleknek a vezetést. Ezt követően Sorbán Paula mondta el megtérésének történetét; az alámerítést Bányaí János körzeti lelkipásztor végezte. Többen is köszöntötték bemerítkezett nőtestvérünket, buzdítva a kitartásra és Isten áldását kívánva életére és családjára. *(Orosz Mária)*

Hegyköszzáldobágy –

Október 14-én Isten kegyelme által három fiatal tett biznyságot Jézus Krisztusba vetett hitéről.

A meghívott ígehírdető Szabó László lp. testvér volt, aki a Zsolt 50,14 alapján hirdette az ígét. A bemerítést a helyi lelkipásztor Papp Dezső tv. végezte.

A képen balról jobbra:

Papp Dezső lp., Luczi Kálmán, Ferenczi Johanna, Kovács Dávid és Szabó László lp.

Ökumenikus hálaadónap a szalárdi kultúrotthonban

Bizonytalansággal és félelmekkel teli világunkban a békesség szigetévé változott október 13-án, vasárnap délután a szalárdi kultúrotthon. Ökumenikus hálaadó napot tartottunk Kovács Gyula, a szalárdi magyar baptista gyülekezet ügyvezető lelkipásztorának a kezdeményezésére – a helyi baptista gyülekezet, a református és a római katolikus gyülekezet közös szervezésében, a Polgármesteri hivatal és a megyei RMDSZ képviselőinek részvételével. A községből közel négyszáz személy vett részt. Szolgálatokkal közreműködött a Nagyvárad-belvárosi gyülekezet ének-zenekara Bokor Barnabás és Borbély Ferenc karmesterek vezetésével.

Borzási Gyula református lelkész kezdő imája után Kovács Gyula lp. a zsoltáros szavaival köszöntötte az egybegyűlteket: „Ez a nap az, melyet az Úr rendelt”. Kihangsúlyozta, hogy a kultúrház is lehet templom, ha abban olyan emberek vannak jelen, akik félük az Istent.

Ezt követően Nagy Miklós polgármester köszöntötte a jelenlévőket és kiemelte: fontos, hogy meglássuk azt a sok áldást, amivel elhalmoz bennünket Isten, és amire nem vagyunk méltók.

Knecht József római katolikus plébános a Zsolt 72:17-19-ből olvasott, majd elmondta, hogy szeretteinkért is köszönetet kell mondanunk Istennek minden nap. ➔

Közös bányási hálaadónap

„Hálával áldozzál az Istennek, és teljesítsd a felségesnek fogadásodat!” (Zsolt 50:14, Károli)

Hagyományteremtő, rendkívüli hálaadó istentiszteletre került sor október 14-én az arad-belvárosi baptista gyülekezetben. Bányás és környékének közösségeiből több mint háromszázan jöttek el az aradi imaházba, hogy együtt építsük meg a hálaadás oltárát. Simon András helyi lelkipásztor a Zsolt 95:6-7-tel köszöntötte az arad-kisszentmiklósi, angyal-kúti, pécskai, zimándi, fazakasvarsándi, temesvári, ágyai, feketegyarmati, tenkei, és a határon túlról, a szerbiai Muzsjáról érkezett vendégeket.

Az alkalom indításaként János Levente lp. rövid, lelkes hálaadó imára történő buzdítása hangozott el a 118. zsoltár 21. verse alapján, majd Kiss László vezetésével felcsendült a mintegy 50 tagú egyesített kórus éneke: „Jertek áldjuk Istent!” Ezt követően a közösség a legnagyobb ajándékozóra, Istenre és a legnagyobb ajándékokra, Jézus Krisztusra tekintett, majd a Kiss-Juhász Zsolt vezette kórus lelkes éneke következett: „Zengjétek Jézus nagy voltát!” Varga Géza tv. a 100. Zsoltár gondolat-

köréből kiindulva emlékezett vissza egy 42 évvel ezelőtti hálaadó ünnepélyre, amelyen ő is részt vett az aradi gyülekezetben. A hálaadó oltárra tett szolgálatok csokra színes, tartalmas és gazdag volt. Így sor került a vasárnapi iskolások közös verses-énekes szolgálatára, majd az ágyai Muszonyi Gábor éneke és Edina verse következett, hogy azután újra a kórus kapjon lehetőséget az énekre: „Mily üdvös tudnom” – Gáll György vezetésével.

A Muzsjáról érkezett vendégek a hálaadás melegségével köszöntötték az ünneplő gyülekezetet, majd a küldöttség két fiatal tagja szolgált énekkel, gitár kísérettel. Ezt követően váratlan eseményre került sor, amikor internetes kapcsolással az Amerikába áttelepedett Istep-Hőgye Izabella családjával együtt kívánt áldott ünnepelést az óhazai közösségnek.

A szolgálatok első részét Boros Róbert temesvári lelkipásztor igehirdetése zárta, az 1Krn 16-ból merítve az üzenetet.

A közös öröm megsokszorozódott

öröm – ez tükröződött az istentisztelet második felében, amikor tovább peregtek a hálaadó szolgálatok, és az ünneplő közösség különböző rétegei jutottak szóhoz: énekelt a közös ifjúság, majd Borbély Anna, Kürti Sára, Püsök Anna vermondása következett, végül Borosné Kása Emília őszinte hangú bizonyágtételére került sor; az egyesített kórus nagy belső átéléssel énekelt Szűcs Ernő vezetésével: „Az Úr legyen áldott, nagy dolgokat tett”.

Az istentisztelet lélek megmozgató zárógondolatait Sallai Jakab lp. szolgáltatta meg a 2Kor 9:15 alapján: „Az Istennek pedig legyen hála az ő kimondhatatlan ajándékáért!”. Majd a népes gyülekezet örömmel énekelt a feledhetetlen alkalom záróénekét: „Nagy Istenem, ha nézem e világot... a szívem áld és hála tölti el: mily nagy vagy Te, mily nagy vagy Te!”

A testvérszívek meleg szeretetben kapcsolódtak egymáshoz, nehéz volt az elválás, a záróima után közösségépítő szeretetvendégségre került sor.

BÁTKAI SÁNDOR

A fotón a bányási egyesített kórust Kiss László vezeti.

⇒ Hofman András hálaimeként Füle Lajos: *Szeretnék énekelni neked* című versét mondta el. Szabó Ödön, az RMDSZ Bihar megyei szervezetének ügyvezető elnöke családjá életéből vett személyes példát említve beszélt a hálaadás fontosságáról. Borzasi Gyula lelkész a 16. Zsoltár alapján hirdetett ígét; maradandó értékek keresésére szólított fel, és a mennyi örökségért való hálaadásra buzdította a résztvevőket. Szolgálatában közreműködött gyülekezetének a gyermekcsoportja.

Kovács Gyula lp. a 2Kor 9:19 alapján arra bátorított, hogy bizzunk az Úrban, és adjunk hálát az Ő kimondhatatlan ajándékáért, Jézus Krisztusért.

Az ünnepség Szabó Mihály testvérnek, a hegyközségimrei gyülekezet lelkipásztorának imájával ért véget. Az ökumenikus összejövétel sokféle szolgálata őszinte hálaadásra hangolta szívünket az élő Isten iránt.

KELEMEN SÁNDOR TOMI, Szalárd

Nagyvárad: „A kiegyensúlyozott nő”

Október 6-án a nagyvárad-belvárosi gyülekezetben került sor a bihari missziókerület Lányok-asszonyok konferenciájának a megrendezésére; a fő előadó Kovács Gézané Ildikó volt Magyarországról.

Ezen az október 6-i napon gyönyörű napsütéssel ajándékozott meg bennünket Isten, amikor összegyűltünk több mint négyszázan, lányok és asszonyok, a bihari missziókerületből, de érkeztek a szilágyságból és még a határon túlról is.

A konferencia témája, „A kiegyensúlyozott nő”, sok lelkes nőtestvért vonzott a testvéri közösségbe, s már az áhítat előtt megtelt a tágas imaház szomjas, vágyakozó szívű asszonyokkal, lányokkal. Az áhítaton Papp Margitka és Albert Sárika bátorított az elcsendesedésre, a Krisztussal való kapcsolat megújítására, Isten ígéjének naponkénti olvasására, amely által erőt nyerünk megingathatatlan lelki életre és szolgálatra.

A konferencia meghívott vendége, a sokunk által ismert és szeretett Kovács Gézané Ildikó (fontónkon) volt Magyarországról. Kedves előadónk rámutatott arra, hogy a kiegyensúlyozottság alapja Isten és a vele való jó kapcsolat, amelynek következménye a helyes és kiegyensúlyozott kapcsolat férjünkkel, gyermekeinkkel, otthonunkkal, munkánkkal, szolgálattalunkkal.

Hallottunk arról is, hogy próbák, veszteségek idején elveszíthetjük az egyensúlyunkat, meg-meginoghatunk, de Isten segítségével helyre lehet állni, meg lehet erősödni. Testvérnőnk saját életéből vett példákkal támasztotta alá

üzenetét, így a családi légkörben könnyen érthetővé vált az előadás.

A finom ebéd után a négy párhuzamos szeminárium valamelyikén lehetett részt venni: „Kiegyensúlyozottság önmagunkban” Halász Irénke vezetésével, „Karrier és család” – vezette Budai Evódia és Szász Erzsébet, „Kiegyensúlyozottság a generációk között” – Bálint Ibolya tartotta, és „A kiegyensúlyozott feleség” ugyancsak Kovács Ildikó irányításával.

A délután folyamán négy bizonyosságtévést is hallhattunk: Szekrényes Berta, Szűcs Ágnes, Tóth Ilona és Bányai Gabriella részéről. Végül pedig két igei üzenettel zárult ez a szép és tartalmas nap. Először Kovács Ildikó elmondta: „Jézus ács volt és egyszerre Isten Fia – ami hatalmas ellentét, de ugyanakkor csodálatos egyensúly –, a megfelelő időben végezve el küldetését. Mi is, legyünk bár egyszerű munkások, a magunk helyén végezzük feladatunkat Isten gyermekeként – az Istentől elvárt módon.”

Ezt követően Simon József szövetségi elnök arról beszélt, hogy

lelki életünk célja a lelki „haszon” – a gyümölcstermés, amely látható a családban és a társadalomban – amit pedig csak az Úr Jézus segítségével vagyunk képesek felmutatni. Ha őbenne maradunk és ő mibennünk, ő megtisztít, hogy sok gyümölcsöt teremjünk.

Két konklúzióval zárult a konferencia: 1) „Igazi egyensúly az Istenben elrejtett életben van”, 2) imádkozunk, hogy: „a gyümölcsök legyenek természetesen láthatóak az életünkben”.

Köszönjük mindazoknak, akik imával, vagy munkával biztosítottak jó hátteret a konferenciához, valamint a nagyvárad gyülekezetnek a lehetőséget és a kényelmes helyet az ige hallgatásához, nem utolsósorban tanítóinknak, akiktől gazdag üzenetet kaptunk.

Olyan reménnyel is távoztunk, a Jakabi feltételek mellett, hogy jövőre is együtt leszünk, de addig is gyümölcstermő és kiegyensúlyozott életet élünk Isten dicsőségére.

ALBERT SÁRIKA, Papptamási

„Az egyensúly kialakulását hivatásom, munkám és a családom között sok tényező befolyásolja: anyagi és családi helyzetünk, gyermekeink száma és egészsége, férjem elfoglaltsága-hivatása, stb. Én sok változáson mentem át ezen a területen is. Egyik pályamódosítás követte a másikat; némelyik könnyű volt, de akadtak nehéz döntések is. Csodálatos kiváltság keresni Isten akaratát, őszintén átbeszélni férjünkkel a helyzetet, és ha szükséges, külső tanácsot is kérhetünk...” – Részlet Kovács Ildikónak az *Eszter* c. magazin köv. számában megjelenő írásából.

Szatmárnémeti: „Jó illat a világban”

Október 13-án a szatmárnémeti magyar baptista gyülekezetben került sor a szilágysági missziókerület Lányok-asszonyok konferenciájának a megrendezésére, melyen mintegy 140 nőtestvér vett részt.

A konferencián az egymást követő események mindenkit örömmel töltöttek be: az Úr dicsőítése, az imádkozások, a személyes bizonyoságtételek és csoportbeszélések. Sor került két tartalmas előadásra Kiss Juhász Annamária, valamint Borzási Istvánné Márta lelkipásztor-feleségek részéről. A rendezvényt különböző jutalomdíjak kiosztása tette színesebbé.

Kiss-Juhász Annamária szolgálata három fő gondolatra épült fel a 2Kor 2:14-16 igék alapján:

1) Jó illat Isten felé – Ábel áldozata jó illat volt. Noé jó illata a hálaadás volt. Mi is jó illatot tudunk árasztani, ha tiszta a szívünk. Így tiszta kezeket emelhetünk Isten felé.

2) Jó illat Isten népe között – Illatozunk azzal a kegyelmi ajándékkal, ami nekünk adatott. Árassunk jó illatot a családban, a betegek felé, adakozzunk, gyakoroljuk a vendégszeretetet – mindezt alázatosan.

3) Jó illat a világban – Vállaljuk a világ előtt, hogy Isten gyermekei vagyunk, hiszen „a világ sóvárogva várja Isten fiainak megjelenését”. Szolgáljunk közöttük!

Borzási Márta szolgálatának alapigéje a 2Kir 5:1-15 volt, a következő három alapgondolattal:

- 1) Az illatozás a tartalomtól függ.
- 2) Krisztus illatának terjesztését akarni kell.
- 3) Az illatozás a nehéz időkben mutatkozik meg leginkább.

Krisztus illata állandó, csak hagyunk kell, hogy áradjon belőlünk. Az alabástrom-szelencének össze kell tömnie, hogy a benne levő jó illat szétáradhasson. Isten népét a Krisztus jó illata fogja össze, akár csak egy méhraj esetében. Az anyaméh (méhkirálynő) illata először a közvetlen környezetben levő méhekre árad szét, akik aztán röptükben szétterjesztik a méhcsaládon belül. A méhkaptár jellegzetes illata segíti a méheket megtalálni saját családjukhoz. Mi is, mint a kis méhek, röpködünk szét a világba, és vigyük szerteszét Krisztus jó illatát.

Építő bizonyoságtételeket hallhattunk más nőtestvérek részéről is: hogyan tudunk jó illatot árasztani egyedülállóként, több gyermekes anyaként, gyermektelen nőként, özvegyként.

A család illatairól Major Márta, tapasztalt anya-nagymama beszélt: a kezdő család illatáról, a kisbaba illatáról, fiúk-, lányok illatáról, vendégváro illatról, a „frissen sült kenyér” illatáról, a megüresedett fészkek illatáról, majd arról, hogy az idős kor illatát is Isten fel tudja frissíteni.

A konferencia alkalmából frissen főzött ebéd „illatát” rátermett férfitestvéreinknek köszönhattuk.

Befejezésül két „illatmondást” szeretnék idézni:

„A megbocsátás az az illat, melyet az ibolya hint arra a cipősarokra, amely eltapossa őt.” (Mark Twain)

„Az illatnak meggyőző ereje van, erősebb a szavaknál, pillantásoknál, érzelmeknél és akaratnál. Az illat meggyőző erejét nem lehet elhárítani, mert lélegzetünkkel együtt kerül a tudónkba, betölt, elborít és nincs ellenszere.” (Patrick Süskind)

Terjesszük hát Krisztus jó illatát környezetünkben – mindig és minden körülmények között.

ÖZV. BARTHA ISTVÁNNÉ IBOLYA

Bemutatkoznak teológusaink

A 2012-2013-as tanévben tíz diák tanul a Teológián. Szilágyi Norbert negyedéves, Mezei Ödön harmadéves, Fűrész-Szálasi Rudolf másodéves, Nagy Ferenc negyedéves levelező tagozaton, Józsa Zsolt harmadéves levelező tagozaton, öten pedig első évet kezdték, ebből egy diák nappali tagozatos, négy pedig levelező tagozaton tanul. Az új diákok az ország különböző részeiből érkeztek: nappali tagozatos: Szűcs Dániel a nagyvárad-belvárosi gyülekezet tagja; levelező tagozat diákjai: Kelemen Sándor Tomi a szalárdi, Molnár Ottó Róbert a szilágysomlyói, Szabó Sándor a nagyvárad-belvárosi gyülekezet és Máté András a derecskei (Mo.) gyülekezet tagja. Örülünk annak, hogy Isten kegyelméből ebben a tanévben ilyen szép számban tanulhatunk, de még most is elmondható: „Az aratni való sok, de a munkás kevés; kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az ő aratásába” (Lk 10:2). Kérjük továbbra is a testvéreket, hogy velünk együtt kérjék az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő munkájába. Köszönjük! – **FÜRÉSZES-SZÁLASI RUDOLF**

Kelemen Sándor Tomi

Református családban születtem. 1992 karácsonyán talált rám az én drága Uram az ő kegyelmével, és megismertem Jézus Krisztusban személyes Megváltómat – az élet forrását és értelmét. Feleségemmel és két fiúgyermekünkkel a szalárdi Magyar Baptista Gyülekezethez tartozunk. 1998-tól a hegyközszenmiklósi roma gyülekezetben missziómunkásként szolgálom az Urat.

A helyi gyülekezetben ez év októberéig mint ifjúsági munkás tevékenykedtem. 2008. május 18-án kezdődött ez a szolgálatom: Dóczi Tibor testvérel együtt az Úr használt bennünket a fiatalok között, kegyelmének kiáradása folytán megtérések történtek.

A múlt év augusztusában ünnepeltük gyülekezetünk megalakulásának 120. évfordulóját. Az Úr a szívemre helyezte a krónika megírását. A forrásokat kutatva sikerült összeállítani a kezdetektől a 100. évig terjedő főbb eseményeket. Ezt követően községünk vezetősége is felkért egy tanulmány megírására arról, hogy miként jelent meg és fejlődött a baptizmus Szalárdon és környékén. Az utóbbi időben a Szeretet lapunkban, majd a Béke-hírnök és az Evangéliumi Hírnök c. baptista folyóiratokban is jelentek meg történelmi jellegű írásaim. Ezen munkák során még inkább úgy éreztem, hogy az Úr elhívott az ő szolgálatára ilyen területen is.

Az idő Ura az 1Kor 10:11-ben így szól hozzánk: „Mindezek pedig példaképpen estek rajtok, megírtattak a mi tanulságunkra, akikhez az időknél vége elérkezett”. Az én vágyam is az, hogy a baptista egyháztörténelmi kutatás eszközeivel a történelem Uráról és az ő évszázadokon át kiáradó kegyelméről tegyek bizonyosságot. A célom minden esetben az Úrra mutatni, az

olvasók látnák meg az ő munkáját a múltban, és ezáltal is vágy ébredjen arra, hogy tapasztalják ezt meg a jelenben, személyes életükben.

Teológiai tanulmányaim levelező szakon kezdtem el, szeretném az Úr munkáját minél felkészültebben végezni, és a tőle kapott speciális szolgálati elhívást betölteni. Az Úré legyen a hála és dicsőség mindenért!

Máté András

1982-ben születtem Vásárosnaményban, Magyarországon. Tárpa községben nevelkedtem, és van egy húgom. Református családban nőttem fel. Jártam templomba, de engem nem igazán érdekelt a hit, éltem világom. Középiskolába kerülésem után jöttek a cimborák, italozás, cigaretta, hétvégi kicsapongások, amivel szüleimnek nagyon sok szomorúságot okoztam.

Kapcsolatba kerültem egy lánnyal, akinek először az anyukája tért meg, majd ő is. Az anyukája elhívott minket egy evangélikai alkalomra, ahol ifj. Zimányi József szolgált, és ott hallottam először az evangéliumot, de döntést nem hoztam.

Ezután egyik nap elém állt az akkori barátnőm, és azt mondta, hogy Isten előtt ez egy parázna kapcsolat, és ő nem akarja folytatni. A vele való szakítás gondolkodtatott el, és én is elkezdtem keresni Istent. Mindez 2004-ben történt, amikor hivatásos katonaként fél éves kiküldetésre mentem Koszovóba békefenntartónak.

Ott egy este Isten felnyitotta a szemem és megláttam, hogy milyen bűnös és elveszett ember vagyok. De a kegyelmet is felragyogtatta az ő fiában, az Úr Jézus Krisztusban.

Úgy éreztem, hogy nagy változás történt az életemben, de nem tudtam igazán azt, hogy ez mit jelent. Isten először a következő ige által szólított

meg: „*Boldog az, akinek hamissága megbocsátott, vétke elfedeztetett. Boldog ember az, akinek az Úr bűnt nem tulajdonít, és lelkében csalárdság nincsen.*” (Zsolt 32:1,2) Ebből megértettem, hogy bűneimre bocsánatot nyertem az Úr Jézusban.

Az elhívásom a szolgálatra nem sokkal a megtérésem után történt, amikor az igéből megértettem Isten elhívását: „*Mielőtt az anyaméhben megalkottalak, már ismertelek, és mielőtt az anyaméhből kijövé, megszenteltelek; prófétának rendelvelek a népek közé.*” (Jer 1:5)

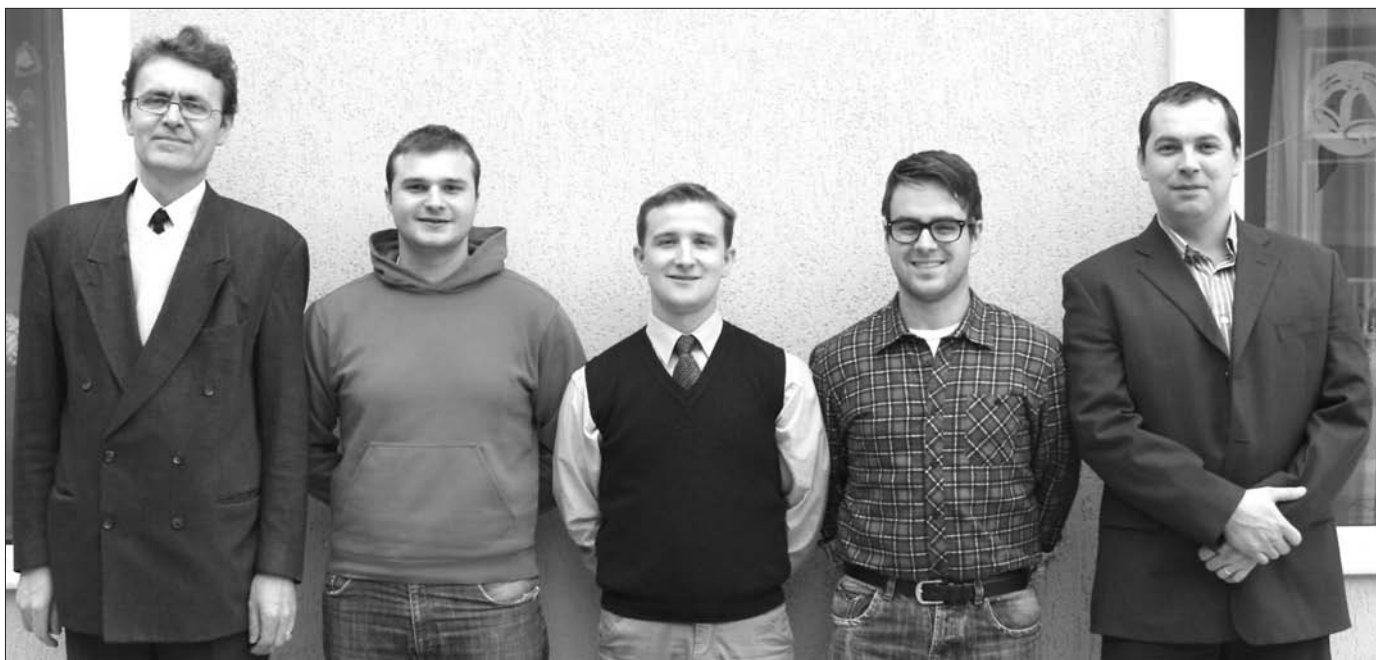
„*Mimódon hívják azért segítségül azt, akiben nem hisznek? Mimódon hisznek pedig abban, aki felől nem hallottak? Mimódon hallanának pedig prédikáló nélkül? Mimódon prédikálnak pedig, ha el nem küldetnek? amiképpen meg van írva: Mily szépek a békesség hirdetőinek lábai, akik jókat hirdetnek!*” (Róm 10:14,15)

Derecskén élek feleségemmel és négy gyermekemmel, és a helyi gyülekezetben szolgáljuk az Urat.

Molnár Ottó Robert

1988. november 7 én születtem Dészázán, szüleim második gyerekeként. Hét éves voltam, amikor szüleim megismerték az Urat és megtértek, velük együtt én is bekapcsolódtam a gyülekezet életébe, a vasárnapi iskolába. Ezeken a drága alkalmakon kezdtem megismerni Jézust úgy, mint üdvözítőmet. A negyedik osztály elvégzése után, éreztem először Isten elhívását a szolgálatban. Ahogy növekedtem fizikailag, úgy növekedett bennem „az énem” is.

Az iskola vége felé, nyolcadikban teljesen elhidegültem Istentől és a gyülekezettől. Bő három évet vett el az életemből ez a tévelygés, a kételkedés és a színjáték. Tizenhét éves

Kelemen Sándor Tomi (balról), Szűcs Dániel, Molnár Ottó Róbert, Szabó Sándor és Máté András.

voltam, amikor egy ifjúsági találkozó alkalmából, Kolozsváron, Isten újra közel jött hozzám és megérintett.

2005. augusztus 13-án este jöttem rá bűneim valóságára. Akkor és ott ébredtem rá arra, hogy mennyire üres és szegény a lelkem Isten nélkül. Még azon este letettem bűneimet és rendeztem az életem Istennel. Jn 11:25-26 világosított fel teljesen arról, hogy mit jelent tiszta szívvel szolgálni Istennek, majd a 2Móz 3:14 rámutatott Isten valóságára „VAGYOK”, ez üzte ki a kételkedést szívemből.

Megtérésem után, a helyi gyülekezetben szolgáltam. 2006-ban feliratkoztam a „Válaszd az élet” misszió keretében a Timóteus Tanítvány Képzőre. Majd tovább folytattam a gyakorlati teológiai képzéssel. Itt ismerkedtem meg egy lánnyal, akit Isten mellém rendelt, 2010 novemberében feleségül vettem. Nősülésem révén kerültem a Szilágysomlyói Magyar Baptista Gyülekezetbe, ahol bekapcsolódtam a szolgálatba, imaóra-vezetést vállaltam. Isten elhívása megelevenedett bennem a missziómunkára. Két év vívódás után iratkoztam be a Magyar Baptista Teológiára. Szolgálatommal és tanulmányaimmal Isten országának a növekedését szeretném munkálni.

Szabó Sándor

Szüleimnek a második gyermeke vagyok. Nagyváradon lakom, itt végeztem, és jelenleg is folytatom

tanulmányaimat. Nagy kegyelemnek tartom azt, hogy hívő szülők gyermeke lehetek, így kicsi koromtól hallhattam, illetve tanulhattam a bibliai történeteket, igeverseket. Ennek ellenére mégis idő kellett ahhoz, hogy rájöjjelek: szükségem van Istenre. Nem elég az, ha tudok fejből igeverseket, a bibliai történeteket. Személyes kapcsolatra van szükségem Istennel, amit naponta ápolok, elmélyülök benne.

Egy hargitai táborozás során jutottam el döntésre, hogy elfogadjam Isten ingyen kegyelmét, amit 2006. dec. 17-én pecsételtem meg a bemelegítéssel. Fokozatosan munkálta Isten bennem az ő akaratát. Tudtam, hogy egy tökéletes, személyre szabott terve van életemre nézve, de mikor konkrétan szólt, hogy mit akar cselekedni, mégis nehezen vettem alá magam. Nagyon hálás vagyok, hogy ő nem hagyta ezt, és továbbra is szólt. Hasonlóan éreztem magam Jeremiához, aki azt mondja: „Azt gondoltam: nem törődöm vele ... de perzselő tűzzé vált szívembe, csontjaimba van rekesztve”. Így engedve a hívásnak, az idén beiratkoztam a teológiára. Hiszem, hogy amire Isten elhívott, ahhoz megadja a kellő erőt is. Imatémám, hogy hasznos szolgálja lehessen Urunknak, és tudjam előrevinni az ő országának építését.

Szűcs Dániel

Miután elfogadtam Krisztust személyes Megváltómként, elkezdtem

gondolkodni olyan dolgokról, hogy az emberi élet nem csupán születés, felnőtté válás és meghalás – főleg Istennel nem. Tehát feltettem magamnak is a kérdést, hogy miért is élek a Földön, és mi a célja az életemnek.

Telt-múlt az idő és én egyre jobban hajlottam az üzleti élet felé. Ezzel viszont csak egy gond volt: Isten véleményét figyelmen kívül hagytam. Elkezdtem jobban beleásni magam a saját énem által alkotott jövőmbé, viszont amit csináltam, azon nem volt rajta Isten áldása. Egy életre való leckét tanultam meg ebben az időben: Isten áldására csak akkor számíthatok, amikor az a dolog, amit végzek, megegyezik az ő akaratával.

A szolgálatra való elhívásomat egy gyülekezeti alkalmon értettem meg, amikor készíttve éreztem magam arra, hogy döntsek: földi, vagy pedig mennyei kincseket akarok gyűjteni? Isten az ő Lelkén keresztül eszembe juttatta a következő igeverset: „Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben” (Mt 6:19,20). Föltettem a kérdést: Mennyei kincsgyűjtés: mit jelent ez valójában? ...A jelenkorban sokkal több lélek vár Istenre, mint azt gondolnánk. Bárcsak mindannyian egy reménysugár tudnánk lenni a körülöttünk élő emberek számára. Építsük hát együtt Isten országát! Erre vállalkoztam én is.

Gyűjtötte: **F-SZ. RUDOLF**

Választókonferenciai beszámoló

Az Úr kegyelméből 2012. december 1-én került sor az Erdélyi Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség (EMABISZ) választókonferenciájára, melynek a kolozsvári magyar baptista gyülekezet adott helyet.

EMABISZ-logó

Ahítattal kezdtünk, imára buzdított Dubován Lea és Ivániczky Efraim. A folytatásban Budai Lajos lelkipásztor *A tekintéllyel megáldott vezető* (Ézs 9,5-6) című igehirdetése következett, melyben az Isten szerinti vezetésről tanított.

A következő percekben Deák Zsolt (elnök), Szabó Szilárd (titkár), és Borzási Dávid (gazdasági titkár) leköszönő vezetőik beszámolóját hallhattuk az elmúlt két év eseményeiről, majd bemutatkoztak az új jelöltek: Szabó László lp., Józsa Zsolt lp., Szabó Szilárd lp., Kulcsár Péter, Szűcs Zsolt és Borzási András.

Ezt követően sor került a szavazásra, melynek eredményeként ifjúsági szövetségünk új elnöke Szabó László, a nagyvárad-rogériuszi baptista gyülekezet lelkipásztora; titkár: Kulcsár Péter (Nagyvárad); gazdasági titkár: Szűcs Zsolt (Arad).

A választókonferencia az új elnök *Isten hívása, bátorítása és ígérete* (Ézs 44,1-3) című igehirdetésével zárult.

Köszönjük az eddigi vezetőik szolgálatát és a kolozsvári gyülekezet vendégszeretét. Isten áldását kívánjuk az új vezetőkre.

HINDRICH DEBORA, Lóna

Vezetők bemutatkozása

Szabó László, elnök

Feleségemmel és két fiunkkal szülővárosomban, Nagyváradon élek és több mint hat éve szolgálom lelkipásztorként a rogériuszi baptista gyülekezetben. Isten fiatalon megszólított, megváltott és elhívott a lelki munkára. Félelemmel vállaltam el – immáron másodjára –, az EMABISZ vezetését, de az Úr ígérete megerősített: „*Mert vizet árasztok a szomjas földre, patakokat a szárazra. Lelkemet árasztom utódaidra, áldásomat sarjadékaidra*” (Ézs 44:3).

Kulcsár Péter, titkár

Nagyváradon élek, a Belvárosi baptista gyülekezet tagja vagyok, cégvezetőként dolgozom. Több mint tíz éve fogadtam el Jézus Krisztust Megváltómnak. Ifjúsági munkára kaptam elhívást: az utóbbi években a nagyvárad-i ifiben szolgáltam, ami által sokat formálódtam. Az EMABISZ-ban egyaránt látom a felelősséget és a lehetőségeket is. Azért imádkozom, hogy a pozitív változások eszközei lehessünk Isten kezében, és megtapasztaljuk: Ő ma is nagy dolgokat cselekszik!

Szűcs Zsolt, gazdasági titkár

1987. november 25-én születtem, Aradon, ahol jelenleg is élek és dolgozom. 2002-ben lettem tagja az Arad-Belvárosi magyar baptista gyülekezetnek.

Szolgálatokat végzek a gyülekezetben, az ifjúságban, és együtt dolgozom az amerikai Xtreme Missions szervezettel – a magyar és a román misszióban.

A fotók a várad-i fiatalok evangélizációs és hitmélítő estéjén készültek.

Újévi köszöntő

Legyen az előttünk álló év a hitünkben való megerősödésnek és az imádkozásnak az éve!

„Jézus a bizalomteljes imádkozásra buzdítja az ő tanítványait”

Hogy milyen gyorsan telik az idő, arról nem szükséges írnom, hiszen azt mindnyájan látjuk és tapasztaljuk. Ezért inkább arra kellene összpontosítanunk, hogy miként használjuk ki a hátralevő időnket.

Ennek kapcsán eszembe jut a Lk 18:1-8-ban feljegyzett példázat, amelyben Jézus a bizalomteljes imádkozásra buzdítja az ő tanítványait. Vajon érdemes-e az imádkozásra időt szánni, amikor tudjuk, hogy csak kevés idő van hátra?

Jézus azt mondja nekünk, hogy mindenkor imádkoznunk kell, és nem

szabad belefáradnunk a könyörgésbe. Az imádkozásban olyan kitartóaknak kell lennünk, mint az említett özvegyasszony, aki addig zaklatta az istentelen bírót, amíg az igazságot nem szolgáltatott neki.

Az özvegyasszonynak nagyon nehéz feladata volt, hiszen egy könyörtelen emberhez kellett közelednie. Nekünk sokkal könnyebb feladatunk van, hiszen egy kegyelmes Isten elé járulunk, aki számtalan ígéretével látott el bennünket. Sőt, azt is tudnunk kell, hogy az imádkozásban nem vagyunk egyedül, hiszen mind a

Szentlélek, mind maga az Úr Jézus is segít rajtunk.

Még egy kevés idő maradt hátra, mit kezdhetnénk azzal? A példázat alapján Jézus arra tanít, hogy őrizzük meg a belé vetett hitünket és imádkozunk az Atyához, mert imáink meghallgattatásra találnak. Ez annyira fontos, mert amikor az Úr Jézus visszajön, azokat fogja megkeresni, akik megtartják a hitet itt a Földön.

Legyen az előttünk álló év a hitünkben való megerősödésnek és az imádkozásnak az éve!

DEÁK ZSOLT lp., Brassó

Evangélizációs és hitmélyítő ifjúsági esték

„A hívő élet nem a gyengéknek való, hanem az elkötelezetteknek”

Október utolsó hetében hétfőtől csütörtökig különleges ifjúsági alkalmakat tartottunk Nagyváradon. Az esemény témája: „*Elhívás, de vajon mire...?!*”. Vendég előadónk Meláth Attila váci lelkipásztor volt, aki esténként a következő címekkel tartott előadást: Elhívás a halálból; Az elhívás akadályai; Elhívás a közönyből; Elhívás a gyümölcsöző életre.

A sorozatban elhangzott: habár igaz, hogy a hívő élet egy áldásos élet, mégis amikor Isten elhív valamire, az gyakran nehézségekkel is jár, amiket azonban fel kell vállalnunk. Hallottunk azokról az akadályokról is, amelyek gátolnak az elhívás teljesítésében és azokról a dolgokról, amiket el kell hagynunk, vagy amelyeken változtatnunk kell. Tapasztaljuk, sokszor nem kevés bátorságra van szükségünk ah-

hoz, hogy felvállaljuk azokat a dolgokat, amiket Isten kér tőlünk: elhagyni bizonyos bűnöket, szokásokat, vagy társaságot, sőt van, hogy teljesen életformát kell változtatnunk.

Az elhívás legnagyobb akadályai a tisztátalanság, a bűn. Gyakran elvárjuk Istentől, hogy utat mutasson és megmondja nekünk, mi az elhívásunk az életben, miért születünk meg, mi a személyre szabott feladatunk, amit ránk bízott és csak nekünk szánt.

Sokszor csalódottan szembesülünk Isten válaszával: hagyd el a tisztátalan életet, ez legyen az első elhívás! Amíg ennek a feltételnek nem teszünk eleget, addig Isten nem fogja megmutatni a következő lépést. Isten elsősorban a vele való kapcsolatra hívott el minket, melyhez természetes módon hozzá tartozik a gyümölcsstermés.

Utolsó előadásában Meláth Attila lp. kiemelte a generációk közötti együttműködés fontosságát. A jó gyümölcssterméshez fontos az, hogy mind az idősebbekkel, mind a fiatalabbakkal legyünk jó kapcsolatban. Hiszen ők mindnyájan Krisztus testének tagjai; az idők bölcsessége és tapasztalatai, valamint a fiatalok lendülete és frissessége egyaránt szükséges egy egészséges, jól működő gyülekezetben.

Az előadó szavait idézve: „*A hívő élet nem a gyengéknek való, hanem az elkötelezetteknek*” – Isten nagy dolgokra hívott el minket. Elhívása kihívás is a hívő számára. A legfontosabb kérdés: „Te bevállalod-e?”.

SÁPI HENRIETTA, Nagyvárad

„Az élet örök búcsúzás. / Ó bárcsak tudnánk távozáskor / fénnyel hagyni, mint a Messiás.” – Bárcsak tudnánk minden napot úgy kihasználni, mint egy utolsó, vissza nem térő lehetőséget, és mindent úgy mondani, úgy tenni, hogy ne kellene semmit megbánni. Az élet örök búcsúzás, és mégsem tudjuk, hogy melyik az utolsó. Fájdalmas a búcsúzás,

vagy még inkább annak hiánya, de életet a találkozás reménysége, és vigasztal az ige: „És letöröl minden könnyet a szemükről, és a halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé.” (Jel 21:4). Ebben a hitben kísérté utolsó útjára november 2-án

Szígyártó András (83) felesége, gyermekei, unokái, rokonai, ismerősei, valamint a nagyváradi gyülekezet, melynek hűséges tagja volt. S bár fájdalmas a hiánya, fájdalmas az elmúlás, mégis szeretném énekelni: „De nem fogy el Isten kegyelme / mindennap új kegyelem. / És nem fogy el Krisztus szerelme, / mindennap új szeretet. / Nem fogy el a Szentlélek fénye / mindennap új ragyogás. / S fogyhat és futhat az év, / fogyhat az erdőn a dal, / fogyhat az őszi sugár, / mindennap új kegyelemben, / mindennap új szeretetben, / mindennap új ragyogásban / visz az út hazafelé! (Gere Erika)

Mindig fájó, ha valaki hirtelen távozik szerettei köréből – de mindig öröm, ha a hátramaradottak meggyőződéssel vallhatják: ő már az Úrnál van. Ezt érezhették **Papp József** testvér hozzátartozói, ismerősei, lelki testvérei, amikor 67 évesen váratlan hirtelenséggel hagyta maga mögött a múlandó földi létet – hogy megnyerje az örökkévalót. Drámai és dicsőséges: ez a két szó jellemzi életpályáját. A krisztusi módon szerető, meleg családi kör közel vitte Papp testvért az Úrhoz. Mégsem elég közel, mert a katonaság, majd az utána következő munkásévek nagyon messze sodorták őt Istentől. Ám a szülői és testvéri imádságok – talán a reménység határain túl is – meghallgatást találtak.

Papp József testvér engedett a hívogatásnak, és a szív szavának. Egy alkalommal ellátogatott a belvárosi imaházba – és ott maradt. Mintegy tíz éven át élt lelki családjában

példás imaéletet, bátorsággal szólott a gyülekezetben, vallotta meg hitét a környezetében élőknek.

November 5-én, Nagyváradon, nagyon sokan elkísérték utolsó földi útjára. A gyászistentiszteleten imádkozott Simon József és Megyesi József mint az elhunyt lelkipásztorai; ígét hirdetett Füstös Gyula (Hajdúböszörményből, Papp József hozzátartozója), bizonyosságot tett Floruț Gabriel tv., román pünkösdi lelkipásztor, elköltözött testvérünk szomszédja és lelki társa. Az ígehirdetés a gazdag ifjú örökélet-keresésének gondolatából kiindulva minden jelenlevőnek tudomására hozta: Jézust hallgatni, az Atyában hinni – ez az örök élet. (Jn 5:24) (F. Gy.)

Mihály Andrásné (született: Kasza P. Piroska, 89) szép életkort élt meg; temetése a múlt évben, július 24-én volt Szérbén. A gyászistentiszteleten szolgált Módi Miklós ügyintéző lelkipásztor és Tarsoly Gyula református lelkész, közreműködött a hadadnásdi énekkar és a fűvőszeneke. Elhunyt nőtestvérünk 67 évet élt házasságban férjével. Isten nyolc gyermekkel ajándékozta meg őket. Élete utolsó szakaszát, több mint két évtizedet mozgásban korlátozottan töltött, imaházba már csak segítséggel tudott eljutni. Gyászolja hátra maradt özvegye, a még életben levő hét gyermek, 21 unoka, 24 dédunoka, valamint a széri gyülekezet.

Könnyes szemmel és mély fájdalommal, de Isten bölcs akaratában megnyugodva végső búcsút vettünk a szeretett feleségtől, édesanyától és munkatárstól, **Albert Borbálától**, született Kémeren 1937. szeptember 7-én, megkeresztelkedett 1953. október 4-én. Korábban a kémeri gyülekezet tagja volt, később családjával elköltözött Margittára, majd családgyegetítés végett Budapestre. Két hónapi szenvedés után hívta haza az Úr. Szeptember 14-én, a temetésre számosan eljöttek a pesterzsébeti gyülekezetből, jelen volt az énekkar is a pesterzsébeti temető kertben. Ígehirdetéssel szolgált Katona Béla lelkipásztor (1Kor 15:12-20 és a 90. Zsoltár). Emléke örök! (Férje: **Albert Gergely**)

ÖNMEGTAGADÁS – Az élet megtartásának titka az élet odaadásában rejlik – ez volt a Mesternek az elve. Vannak azonban idők, amikor ez az igazság egyáltalán nem nyilvánvaló. A hegyek csúcsa napfényben ragyoghat ugyanakkor, amikor lábukat felhők takarják. Az élet megtalálásának ez az eszménye, az élet elvesztése által, talán világosan ragyog legfelségesebb megtestesüléseiben, mint Jézus jellemében is, ugyanakkor meglehet, hogy alacsonyabb szinteken homályba vész és megközelíthetetlenül válik. Az önmegtagadás néha elveszti szemünkben minden dicsőségét és életre vezérlő erejét... Az önmegtagadás egyik elemi formája, amit a keresztyéni szolgálat megkövetel az, hogy határozottan vessünk el magunktól minden bűnt, amely megronthatná jellemünket, és ezáltal csorbíthatná életünk hasznosságát... Hogy milyen nagy ára van az ilyen önmegtagadásnak, azt mindenki tudja, aki valaha is komolyan megpróbálkozott vele. Állandóan ellene kell állnunk olyan elterjedt rossz szokások lefelé vonzó erejének, amelyek gyakorlását az emberek többsége helyesléssel kíséri. (E.H. Fosdick: A szolgálat értelme)

Szeretném az olvasókkal megosztani azt az örömet, amit az Úr Jézushoz való megtérés által nyertem. Hadd mutakozzam be: a nevem Antal Irma, református presbiter-családba születtem – szüleim legkisebb gyermekeként.

Templomba mindig örömmel, vágyódással jártam. Mikor annak az ideje eljött, meg is konfirmáltam, a Jóistenben hittem. Majd férjhez mentem. Nagyon vágytunk gyermek-áldásra, amit hat év után kaptunk meg Istentől.

2009-ben, egy betegség folytán kórházba kerültem, ahol egy roma leánnyal találkoztam, akinek a buzgó imája mély hatást gyakorolt rám. Föltettem magamban a kérdést: hogy tud ez a lány így imádkozni? Ekkor elgondolkodtam és magamat kérdeztem: Nekem nincs Szentlélek, hogy nem tudok így imádkozni?

Hazakerültem a kórházból és folytattam az erős nyugtatószerek szedését. A 2011-es evangélizáláson az ígéhirdetés után úgy éreztem, hogy föl kell emelnem a kezemet, de nem tettem meg. Az előljáró testvér a gyülekezetből eljött hozzánk és imádkoztunk. Akkor tapasztaltam meg, hogy Isten Lelke betöltött. A gyógyszeres kezelést félbehagytam, mert Isten békessége és az üdvbizonyosság betöltötte a szívemet.

Jelenleg az Úr vezet az ő Szentlelke és ígéje által. Alámerítkeztem, követve az Úr Jézus példáját. Szívem vágya az, hogy a családom tagjai is az Úr gyermekei legyenek.

Kedves olvasóm! Ha nincs nyugalma lelkednek, akkor Jézus szól neked is, hív, hogy nyugalmat adjon és örök életet. Kívánom, hogy találkozz vele minél hamarabb.

ANTAL IRMA, Szilágybagos

Csendesség

*Csak még egyszer
érints engem,
küldd szavaiddal
üzeneted,
mielőtt még eljössz,
hogy hallgatnám
a szent Logoszt,
mert a múltó évek
vissza nem jönnek,
és tűnünk lassan
az idő ködében.
Csak még egyszer
szólj hozzám,
vezess vissza
magadhoz,
tisztíts meg
önmagamtól.
TE, akinél
világok vége van,
s a végtelen értelem,
TE tartod számon
lépéseimet.
Csak még egyszer
szólj hozzám,
Istenem.*

Mucsi B. János

*Én még zörgetek c.
kötetéből*

XL. zsoltár

*Vártam az Urat,
hozzám jött,
meghallgatott,
és fölemelt
a pusztulás gödréből.
Új éneket adott
ajkaimra,
megerősítette
lábaimat.
Hirdetem és beszélem
csodáidat, Istenem,
de többek, semhogy
elszámálhatnám.
Vígán szóлом
igazságodat,
nem tartom
vissza ajkaimat,
mert bajok vettek körül,
bűneim sanyargattak,
és a szívem is
elhagyott engem...
De TE, Uram,
nem tartottad vissza
irgalmadat.
Kegyelméd és
igazságod
mindig megóvtak,
noha én szegény
és nyomorult vagyok.
TE vagy segítségem,
szabadítóm, Istenem.
Örülnek és
magasztalnak
majd mindazok,
akik téged keresnek,
akik szeretik
a TE szabadításodat.*

Háttér-illusztráció: a Hargita tábor kápolnája télen.

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Kirándulás a Magas-Tátrában

Öten voltunk Szlovákiában, kissé megpihenni szeptember 24-30. között teológiaiunk dékánjának szervezésében. A hallgatók közül nem mindenki tudott eljönni, de jöttek azok közül, akik már a korábbi években végeztek és most már lelkipásztorok. A vavrisovoi testvérek nagy örömmel fogadtak most is bennünket. Szálláshelyet a baptista lelkipásztor lakásában kaptunk. Az Úr adott szép időt, hogy fel tudjunk jutni a hegycsúcsokra is. Minden hegynek, völgynek, tónak és vízesésnek meg van a maga sajátossága és szépsége. Sikerült feljutni a Predne Solisko csúcsra (2117m), aztán egy másik alkalommal a Velke Hincovo pleso (1945m) tóhoz látogattunk el... *(A tudósítás teljes terjedelmében a szövetség honlapján olvasható.)* – **TÓTH RÓBERT**, Vajdahunyd

A fotón balról jobbra: Dóczi Tibor, Tóth Róbert, Giorgiov Adrián, Simon András és Mezei Ödön.

ÚJÓSB – November 25-én **Csete Mihály** és felesége **Éva** házasságkötésük 50. évfordulójáról emlékezett meg Újösben. Öt évtizedet élni egymás mellett az Úr kegyelme. Házasságukat Isten négy gyerekkel és hét unokával áldotta meg. A Zsolt 103:1-2 alapján Kelemen Sándor lp. szolgált, majd a család és a gyülekezet részéről is elhangzottak köszöntések. Kívánjuk, hogy éljenek továbbra is Isten dicsőségére, példás hűséggel és odaadással – családjuk és a gyülekezetük előtt. Az összejevetelt szeretetvendégség követte, testvéreink örömeiben az egész gyülekezet osztozhatott. **(Kelemen Sándor)**

ARANYMENYEGZŐK

HADAD – **Reinbold Ferenc** és felesége **Ilona** 2012 októberében ünnepelte házasságkötésének 50. évfordulóját a család és a gyülekezet társaságában. Az ünnepeltek Hadadban kezdték közös életüket és ott is folytatták. A hálaadás hangján emlékeztek meg a közösen megtett útról. Az éneklés és az ige tette még tartalmasabbá az együtt töltött ötven évet. Testvérünk zenei talentumát hasznosítva az énekkart tanította és vezényelte. Az egymás és Isten iránti tiszteletük, elkötelezettségük, szeretetteljes hűségük példa az utódoknak, és a közösségünknek is. Népes családjuk az „Ez az a nap” című énekkel kezdve tartalmas ünnepéllal örvendeztetette meg őket. Házasságukat hat gyerekkel és 12 unokával áldotta meg az Úr. A gyülekezet részéről Balog Ferenc lp. a Zsolt 128:1 versével kívánt sok áldást és örömet további életükre: „Mind boldog az, aki féli az Urat, aki az ő útjaiban jár!”

NAGYVÁRAD-BUDAPEST: Bodor Zoltán és Erzsébet

– Istennek mérhetetlen gondviselését láthattuk abban, hogy az ő kegyelméből szüleink megünnepelhették 50. házassági évfordulójukat. Családi körben együtt örülhettek az elmúlt éveknek és szemlélhették mindazt, amit az Úr adott ez 50 év alatt. Az ünnepségen különösen hálásak voltak azért, hogy gyerekeik a messze távolban is az Úréi. Boldogok azért is, hogy az Úr meghallgatta imádságukat és a hat unoka közül hárman már bemezttek: Józsué (14), Sárika (12), Elike (10). Kívánjuk, hogy Isten áldja meg őket továbbra is, és adja meg, hogy közösségeinkben legyen még sok ilyen házasság. *(Gyermekeik: Márta és László)*